

Justícia i no caritat

Es indignant i subleva l'esperit veure els captaires mendicants pels carrers.

Som tan amics de la justícia que ens repugna la caritat. No hi ha d'haver captaires. L'espectacle del pidolaire és impropï dels països civilitzats. Que se'ns posi un impost de mendicitat per a subvenir les necessitats del proïsme i el pagarem molt de bon gust, però que se'ns tregui del davant la corrua de captaires.

No sabem si el Centre murcià de Barcelona s'indignarà si diem que la majoria de captaires que ens deturen pels carrers de la nostra ciutat són murcians. Fa l'efecte que els murcians han pres per assalt la nostra terra, i això s'ha d'acabar sense vacil·lacions de cap mena. Sembla talment com si una mà estranya els empenyés cap aquí per a produir un desgavell social.

El remei ràpid i eficaç el tenim a les mans si els catalans sabem practicar-lo, si sabem ésser bons catalans: no llogar ningú foraster mentre hi hagi catalans que no tenen treball, i després, no fer caritat a ningú. Proveu-ho i veureu com la invasió murciana recula. Si el cas es produís a l'inversa, si els catalans invadíssim Múrcia, estem més que segurs que ells ja haurien pres mesures contundents.

Que no se'm tiri pas en cara cap desafecte a la regió germana. Múrcia em mereix els mateixos respectes i afectes que una altra regió qualsevol, però és dur, és cru, és dolorós, però és veritat el que anem a dir: no hi ha dret que una regió es converteixi en pagana d'una altra. Són els murcians mateixos que haurien de comprendre-ho. Com que dissortadament no és així cal fer-los-ho entendre prenent les mesures que calgui.

S'ha d'acabar amb l'espectacle colpidor de la mendicitat, i ho repetim perquè ho hem constatat a mida de les nostres forces: la majoria de captaires que pululen per Barcelona són murcians, i nosaltres no tenim pas la culpa del seu infortuni perquè els ha guem de mantenir.

Però, a part d'això, cal no consentir que ningú pidoli pels carrers. No pretenim pas que vingui la benaventurança damunt el món i que d'ara en davant no hi hagi pobres ni desvalguts, no; però sí que pretenim que

per mitjà d'impostos o tributs cada poble atengui els seus necessitats i que aquests no hagin d'anar, no puguin anar pidolant pels carrers. Això no és caritatiu ni ganes que ho sigui; això no és pietós ni impietós; és just, i nosaltres odiam la caritat perquè estíem bé la justícia.

La caritat humilia i fereix la dignitat humana. És l'Estat qui té l'obligació de resoldre les necessitats dels seus súbdits reglamentant el treball. Quan per mitjà del treball no es puguin atendre tots els casos, cal imposar un tribut als qui poden perquè siguin atesos tots els desvalguts.

La profunda pietat que duem arre-

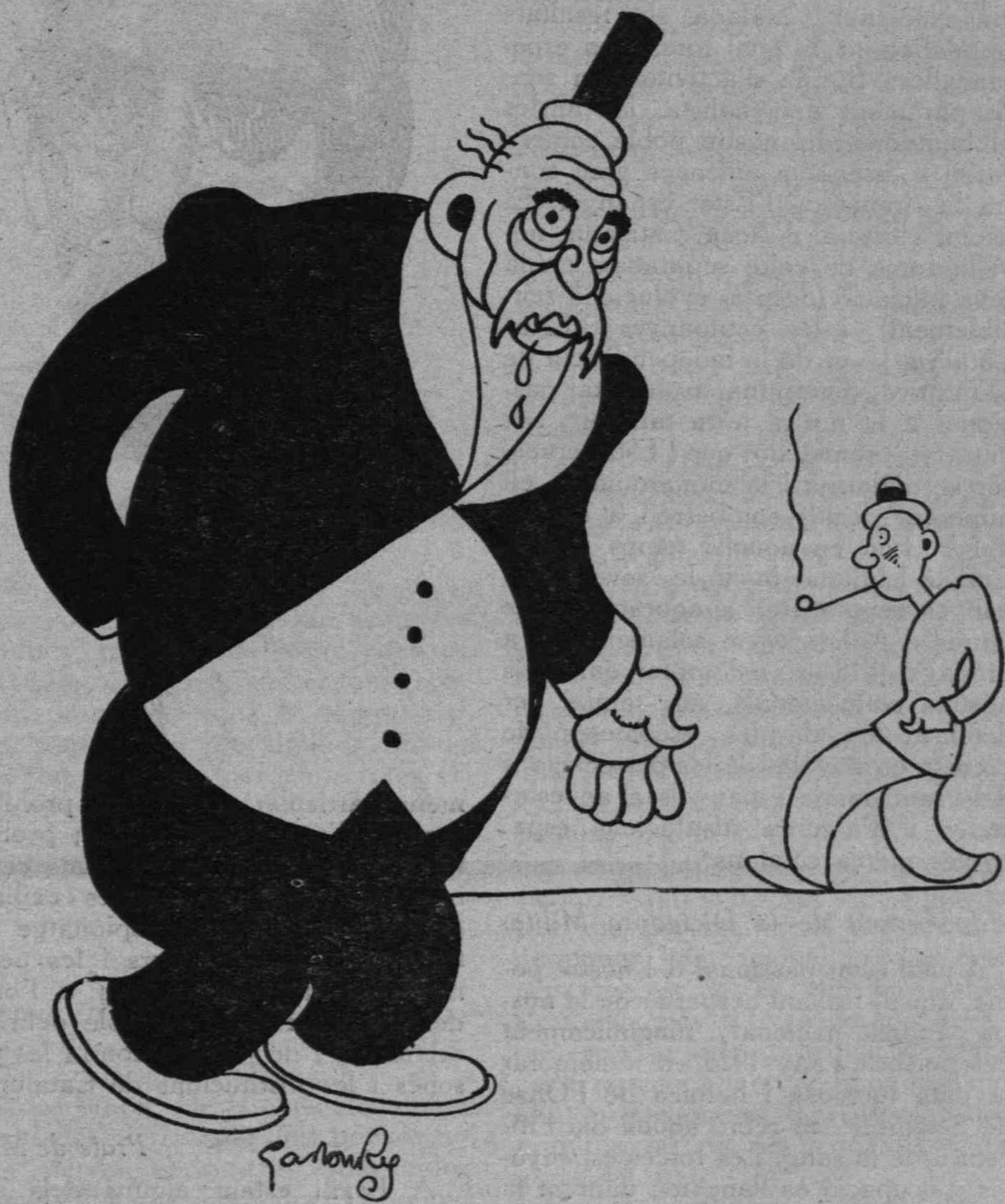
lada al moll dels ossos ens inquieta en pensar quan ens fiquem al llit, en els pobres que resten a l'intemperni. És el nostre déumencoman laic. No en sabem cap de millor; és la més eficaç injecció de rebellia.

Per això voldríem que s'acabés el més prompte possible aquest espectacle vergonyant i incivil dels captaires que emplen els carrers de la nostra ciutat.

Cal abans que tot resoldre el problema de l'immigració. Cal resoldre'l enèrgicament encara que alguns enèrgics d'allà ens titllin de separatistes. I cal que a Catalunya no hi hagi ni un sol català digne i treballador mancat del més elemental per atendre les seves necessitats.

Entre tots ho podem tot.

SALVADOR PERARNAU

— No comprenc perquè s'esveren tant amb això de l'obstrucció dels radicals. Si no poden fer res més! Qui no pot segar espigola!

PERE BADOSA

ORTOPÈDIC

CONSULTA: D'11 a 1 i de 6 a 8
excepte dies festius)

Carrer de Santa Anna, núm. 23, pral. - Telèfon núm. 14581 - BARCELONA